

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς ζ' Νηστειῶν Τρίτη

37. «Οὐδὲν γὰρ δύσκολον ἂν θέλωμεν»

«**Διὰ τοῦτο** καὶ ἡ εὐλαλος γλῶσσα Ἰωάννου τοῦ Χρυσορρήμονος, ὦ! πόσον γλαφυρὰ παρακινεῖ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κάμουν ὅ,τι κάμουν, μόνον νὰ μὴ ἀποτύχουν τὸ γλυκύτατον Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Μέλλουσαν Ζωήν.

● Λέγει γὰρ ταῦτα· “**Οὐκοῦν** ἅπαντα πράττομεν, ὥστε τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο τὸ θαυμαστὸν ἰδεῖν. **Εἰ** γὰρ νῦν ἀκούοντες, οὕτως ἐκκαίόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν κατ’ ἐκείνας γενέσθαι τὰς ἡμέρας, ἅς ἐπὶ τῆς γῆς διέτριβεν ὁ Χριστὸς καὶ φωνῆς ἀκούσαι καὶ ὄψιν ἰδεῖν καὶ προσελθεῖν καὶ ἅψασθαι καὶ διακονῆσαι ἐννόησον ἡλίκον Αὐτόν ἐστιν ἰδεῖν, οὐκ ἔτι ἐν θνητῷ σώματι, οὐδὲ ἀνθρώπινα ποιοῦντα, ἀλλ’ ὑπ’ Ἀγγέλων δορυφορούμενον, ἐν ἀκηράτῳ καὶ αὐτοὺς ὄντας σώματι, καὶ Ἐκεῖνον βλέποντας καὶ τῆς ἄλλης εὐημερίας ἀπολαύοντας τῆς πάντα νικώσης λόγον. **Δι’** ὃ δὴ παρακαλῶ πάντα πράττωμεν, ὥστε μὴ τῆς τοσαύτης ἐκπεσεῖν δόξης· **οὐδὲν γὰρ δύσκολον ἂν θέλωμεν**” (Ὁμιλία πζ’ μετὸν Ἰωάν.)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 132β)